

Uzasadnienie

I. Potrzeba i cel uchwalenia projektowanej regulacji

Projektowana ustawa przewiduje zmiany w ustawach:

- 1) z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych¹,
- 2) z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych² oraz
- 3) z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych³.

Proponowane zmiany w zakresie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (dalej: „upol”) dotyczą przepisów regulujących pobieranie opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej. Zmiany te mają na celu uporządkowanie i doprecyzowanie obowiązujących przepisów w zakresie obu opłat w celu zapewnienia i zwiększenia przejrzystości systemu podatkowego, a także uproszczenie i uszczelnienie poboru wskazanych danin publicznych. W zakresie opłaty miejscowej przewiduje się dodatkowo zmiany, które mają umożliwić wprowadzenie tej opłaty w miejscowościach, w których obecnie nie jest możliwe jej pobieranie, z uwagi na niespełnienie warunków dotyczących czystości powietrza.

Proponowana zmiana w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych jest związana ze zmianami w upol w zakresie, w jakim ustawa ta przyznaje prawo do wynagrodzenia płatnikom z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej.

Proponowana zmiana w zakresie podatku od czynności cywilnoprawnych (dalej: „PCC”) ma na celu urealnienie nieefektywnego fiskalnie limitu zwolnienia z PCC przy sprzedaży rzeczy ruchomych.

Projektowana ustawa w zakresie, w jakim dotyczy PCC ma charakter deregulacyjny i stanowić będzie realizację założeń projektowanego rządowego „Programu regulacyjnego na lata 2026–2028”, w części dotyczącej ograniczania obciążeń administracyjnych.

II. Przedstawienie faktycznego stanu w dziedzinie, która ma zostać uregulowana

1. Opłata miejscowa i opłata uzdrowska

Opłata miejscowa funkcjonuje w porządku prawnym nieprzerwanie od wejścia w życie upol, z tym, że od 2016 r. opłata ta, mająca dotychczas charakter obligatoryjny, stała się fakultatywna. Opłata ta była pobierana również przed 1991 r.⁴ Wpływy z opłaty uzdrowskiej gmina może przeznaczyć na sfinansowanie potrzeb wynikających ze wzmożonego ruchu turystycznego, jak np.: kosztów usług publicznych (np. komunikacji), utrzymania czystości, porządku i bezpieczeństwa, a także kosztów wynikających z działań na rzecz ochrony środowiska.

Od 2003 r. przewidziano w upol odrębną, wyższą stawkę opłaty miejscowej pobieranej w miejscowościach uzdrowskich, a w 2005 r. opłata uzdrowska została wyodrębniona z opłaty miejscowej. Opłata ta również od 2016 r. została przekształcona w opłatę fakultatywną. Przed 1991 r. w miejscowościach uzdrowskich była pobierana opłata miejscowa lub klimatyczna⁵.

¹ Dz. U. z 2025 r. poz. 707.

² Dz. U. z 2026 r. poz. 592, z późn.zm.

³ Dz. U. z 2026 r. poz. 191.

⁴ Na podstawie ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. poz. 50, z późn. zm.) a wcześniej, jako opłata klimatyczna, na podstawie ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. poz. 229).

⁵ Na podstawie ustaw wskazanych w przypisie nr 4.

Oплата miejscowa i оплата uzdrowiskowa są daninami fakultatywnymi. O wprowadzeniu opłaty decyduje w uchwale rada gminy.

Oплата miejscowa i оплата uzdrowiskowa są pobierane od osób fizycznych, które przebywają dłużej niż dobę w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych, a w przypadku opłaty uzdrowiskowej także w celach zdrowotnych – w miejscowościach, w których opłaty te zostały wprowadzone, za każdą rozpoczętą dobę pobytu.

Oплата miejscowa może być wprowadzona w miejscowościach posiadających korzystne właściwości klimatyczne, walory krajobrazowe oraz warunki umożliwiające pobyt osób w celach: turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych, określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie warunków, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową⁶, a także w miejscowościach znajdujących się na obszarach, którym nadano status obszaru ochrony uzdrowiskowej na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych⁷ (dalej: „ustawa o lecznictwie uzdrowiskowym”).

Oплата uzdrowiskowa może być pobierana w miejscowościach znajdujących się na obszarach, którym nadano status uzdrowiska na zasadach określonych w ustawie o lecznictwie uzdrowiskowym.

Opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej nie pobiera się od:

- 1) pod warunkiem wzajemności – członków personelu przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz innych osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie mają miejsca pobytu stałego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) osób przebywających w szpitalach;
- 3) osób niewidomych i ich przewodników;
- 4) podatników podatku od nieruchomości z tytułu posiadania domów letniskowych położonych w miejscowości, w której pobiera się opłatę miejscową albo uzdrowiskową;
- 5) zorganizowanych grup dzieci i młodzieży szkolnej.

Wysokość stawek opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej, obowiązujących na dany rok podatkowy na obszarze danej gminy, określa rada gminy w uchwale; stawki te nie mogą przekroczyć górnych granic tych stawek wynikających z upol. Rada gminy może różnicować wysokość stawek opłat.

Górna granica stawki opłaty miejscowej w 2026 r. wynosi 3,46 zł dziennie, a w miejscowościach znajdujących się na obszarach posiadających status obszaru ochrony uzdrowiskowej 4,89 zł dziennie. Górna granica stawki opłaty uzdrowiskowej w 2026 r. wynosi 6,67 zł dziennie.

W 2025 r. dochody z tytułu opłaty miejscowej wykazało 206 spośród blisko 2,5 tysiąca gmin na łączną kwotę 85,7 mln zł, natomiast dochody z tytułu opłaty uzdrowiskowej wykazały 42 gminy na łączną kwotę 133,4 mln zł.

Łącznie gmin pobierających opłatę miejscową lub uzdrowiskową było w 2025 r. 234 z uwagi na fakt, że w 14 gminach pobierane były obie opłaty (w różnych miejscowościach w ramach tych gmin).

⁶ Dz. U. poz. 1851.

⁷ Dz. U. z 2025 r. poz. 1135.

Wpływy z tych opłat są źródłem dochodów własnych gminy zgodnie z art. 4 pkt 3 lit. c i d oraz miast na prawach powiatu zgodnie z art. 5 pkt 3 lit. c i d ustawy z dnia 1 października 2024 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego⁸.

Rada gminy może zarządzić pobór opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso.

Zgodnie z ustawą o lecznictwie uzdrowiskowym gmina uzdrowiskowa ma prawo do pobierania opłaty uzdrowiskowej w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 46 tej ustawy, tj. na realizację zadań własnych związanych z zachowaniem funkcji leczniczych uzdrowiska, w szczególności w zakresie:

- 1) gospodarki terenami, z uwzględnieniem potrzeb lecznictwa uzdrowiskowego, ochrony złóż naturalnych surowców leczniczych oraz budowy lub innych czynności zabronionych w poszczególnych strefach ochrony uzdrowiskowej;
- 2) ochrony warunków naturalnych uzdrowiska lub obszaru ochrony uzdrowiskowej oraz spełniania wymagań w zakresie dopuszczalnych norm zanieczyszczeń powietrza, natężenia hałasu, odprowadzania ścieków do wód lub do ziemi, gospodarki odpadami, emisji pól elektromagnetycznych;
- 3) tworzenia warunków do funkcjonowania zakładów i urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego oraz rozwoju infrastruktury komunalnej w celu zaspokajania potrzeb osób przebywających w gminie w celu leczenia uzdrowiskowego;
- 4) tworzenia i ulepszania infrastruktury komunalnej i technicznej w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej, w zakresie transportu zbiorowego i gospodarki odpadami⁹.

Gmina uzdrowiskowa realizująca powyższe zadania, otrzymuje dotację z budżetu państwa w wysokości równej wpływom z tytułu opłaty uzdrowiskowej.

Dotychczasowe doświadczenia w zakresie działania obowiązujących przepisów dotyczących obu opłat pokazały, że istnieje konieczność wprowadzenia zmian, które uprościłyby i upowszechniłyby ich pobór oraz ułatwiły dokonywanie zapłaty przez osoby zobowiązane do ich uiszczenia. W przypadku opłaty miejscowej potrzebne są rozwiązania, które umożliwiłyby pobieranie tej opłaty w większej niż dotychczas liczbie miejscowości. Potrzeba zmian dotyczy następujących obszarów:

- **cele pobytu jako przesłanki determinujące pobór opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej**

Zasadność pobierania opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej determinują cele pobytu osób w miejscowościach, w których te opłaty zostały wprowadzone. Cele te są niejednokrotnie trudne do zweryfikowania. Cel przyjazdu danej osoby ma charakter subiektywny i deklaracyjny – w efekcie niesprawdzalny, co wpływa na możliwość skutecznego poboru tych opłat. Obowiązek ich ponoszenia jest związany z przebywaniem w miejscowości posiadającej określone walory, w szczególności krajobrazowe lub uzdrowiskowe i z korzystaniem z bazy noclegowej w tej miejscowości. Osoba przebywająca w miejscowości, niezależnie od celu pobytu, korzysta z jej walorów, a inny niż wskazany w upol cel pobytu nie wyłącza oddziaływania na nią szczególnych warunków, które istnieją w danej miejscowości.

Wskazane w upol cele pobytu: turystyczne, wypoczynkowe, szkoleniowe oraz zdrowotne nie powinny być zatem traktowane jako przesłanki determinujące zasadność poboru opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowiskowej. Kryterium celów pobytu, jako uzasadniające pobór

⁸ Dz. U. poz. 1572, z późn. zm.

⁹ Art. 46 ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym.

opłat, jest nieracjonalne i prowadzi do nierównego traktowania osób znajdujących się w tożsamej sytuacji faktycznej, tj. osób, które przebywają w danej miejscowości i w równym stopniu korzystają z walorów tej miejscowości oraz ze znajdującej się w niej bazy noclegowej.

- **kryterium korzystnych właściwości klimatycznych jako warunek wprowadzenia opłaty miejscowej**

Za minimalne warunki klimatyczne, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów w sprawie warunków, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową, uznaje się zachowanie na terenie strefy, na obszarze której położona jest miejscowość, dopuszczalnych poziomów niektórych substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz zachowanie w tej miejscowości dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych.

Strefy, w których dokonuje się oceny jakości powietrza określone są w załączniku do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska¹⁰, i stanowią je: aglomeracje, miasta i pozostały obszar województwa niewchodzący w skład aglomeracji i miast. Aktualnie jest 46 stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza.

Oceny jakości powietrza dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku, dokonuje oceny poziomów substancji w powietrzu w danej strefie za rok poprzedni¹¹.

Przekroczenie dopuszczalnych poziomów niektórych substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi, określonych w przepisach o ochronie środowiska na terenie strefy, na obszarze której położona jest miejscowość, powoduje, że w wielu miejscowościach o natężonym ruchu turystycznym, wynikającym z ich niejednokrotnie ogromnego potencjału przyrodniczego i kulturowego, związanego z posiadania szeroko pojętych i przyciągających turystów atrakcji turystycznych, w tym: zabytków architektury lub budownictwa, muzeów, a także z organizacji różnorodnych imprez i wydarzeń kulturalnych, nie jest możliwe pobieranie opłaty miejscowej. Opłata ta nie może być pobierana ze względu na niespełnienie warunków formalnych np. w Krakowie i w Szczyrku. Jednocześnie miasta te ponoszą wysokie koszty finansowe w związku z obsługą ruchu turystycznego, w tym m.in. na zapewnienie bezpieczeństwa, gospodarkę odpadami i czystość, utrzymanie infrastruktury (budowę i naprawę: dróg, chodników, ławek, oświetlenie) oraz transport publiczny. Warto też odnotować, że opłatę tego typu pobiera się w większości miast europejskich.

Wyeliminowanie wymogu zachowania czystego powietrza na terenie strefy, na której położona jest miejscowość, jako warunku wprowadzenia opłaty miejscowej, umożliwiłoby wprowadzenie opłaty przez rady gmin w miejscowościach o walorach krajobrazowych, a tym samym pozyskanie dodatkowych środków na realizację wskazanych zadań i poprawę komfortu mieszkańców i odwiedzających. Propozycja ta jest tym bardziej uzasadniona, że niejednokrotnie w samej miejscowości posiadającej walory turystyczne poziomy zanieczyszczenia powietrza pozostają na akceptowalnym, dopuszczalnym poziomie, lecz strefa jako taka takiego wymogu nie spełnia.

Proponowana zmiana przyczyni się do upowszechnienia opłaty ponoszonej przez osoby, które korzystają z bazy turystycznej w odwiedzanych przez nie miejscowościach, i gdzie w związku z tym jest zwiększona presja na jakość usług publicznych.

Opłata nadal powinna być fakultatywna.

¹⁰ Dz. U. z 2025 r. poz. 647, z późn zm.

¹¹ Art. 88 ust. 1 art. 89 ust. 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska.

- **zakres zwolnień z opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej dla osób niepełnosprawnych**

Ze zwolnienia z opłaty miejscowej i z opłaty uzdrowiskowej korzystają osoby niewidome i ich przewodnicy. Taki zakres zwolnienia, ograniczony jedynie do osób ze wskazanym rodzajem niepełnosprawności, jest niewystarczający z punktu widzenia wspierania aktywności osób niepełnosprawnych oraz równego ich traktowania. Konieczne jest zatem zapewnienie adekwatnego wsparcia innym osobom z niepełnosprawnością w stopniu znacznym, co wymaga uwzględnienia, w stosowaniu preferencji podatkowych w tych opłatach, również opiekunów takich osób, których rolą jest wsparcie osoby z niepełnosprawnością w realizacji czynności życia codziennego.

- **nieefektywność poboru opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej w drodze inkasa**

Skuteczny pobór opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej uniemożliwia zakres odpowiedzialności inkasenta ograniczony do opłat pobranych i niewpłaconych, i tylko w niewielkim stopniu na pobieranie przez nich tych opłat ma wpływ wprowadzenie przez radę gminy wynagrodzenia za inkaso.

Narzędziem, które miało zapobiec sytuacjom niepobierania opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej przez inkasentów tych opłat było umożliwienie radom gmin wprowadzenia obowiązku prowadzenia przez inkasentów ewidencji osób zobowiązanych do uiszczania opłaty miejscowej¹², a następnie również opłaty uzdrowiskowej¹³. Powyższe rozwiązanie okazało się niewystarczające dla zapewnienia pobierania opłat, a tym samym do zapewnienia gminom należnych wpływów z tytułu opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej.

Wobec powyższego, jak i z uwagi na często zmieniający się krąg inkasentów, co wymaga każdorazowej zmiany uchwały rady gminy określającej imiennie osoby inkasentów, obowiązujące rozwiązania dotyczące poboru opłat są nieefektywne.

- **różnicowanie stawek opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej oraz wprowadzanie zwolnień z tych opłat**

Rada gminy jest uprawniona do różnicowania stawek opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej, jednak przepisy upol nie zawierają choćby przykładowego katalogu kryteriów różnicowania tych stawek. Z uwagi na fakt, że ramy prawne zawarte w upol, zarówno co do możliwości różnicowania stawek, jak i kryteriów różnicowania, nie są dla wszystkich gmin wystarczająco jednoznaczne, gminy rzadko korzystają z tego uprawnienia. Może to utrudniać prowadzenie przez nie bardziej elastycznej, uwzględniającej potrzeby społeczne, polityki fiskalnej w zakresie tych opłat.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami rada gminy może wprowadzać inne niż wymienione w ustawie zwolnienia przedmiotowe z opłaty miejscowej i z opłaty uzdrowiskowej, zgodnie z art. 19 pkt 3 upol, jednak gmina nie ma uprawnienia do wprowadzania zwolnień podmiotowych z tych opłat.

- **potrzeba zmiany obowiązujących przepisów z zakresu opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej**

Potrzebę zmiany przepisów upol w zakresie dotyczącym pobierania opłaty miejscowej, w szczególności rezygnacji z kryterium korzystnych właściwości klimatycznych rozumianych jako zachowanie na terenie strefy, na obszarze której położona jest miejscowość, standardów

¹² Ustawą z dnia 25 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz. 1045).

¹³ Ustawa z dnia 19 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 1757).

jakości powietrza określonych w przepisach z zakresu ochrony środowiska, podnosiły gminy, m.in. Zakopane, Szczyrk oraz Kraków.

Odstąpienie od uzależniania poboru opłaty miejscowej od celów pobytu, ze względu na uznaniowość tego warunku, a przez to negatywny wpływ na ściągalność opłaty, postuluje m.in. Unia Metropolii Polskich im. Pawła Adamowicza.

Fakt nieefektywności poboru opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej przez inkasentów podnosiły w swoich wystąpieniach gminy pobierające te opłaty, postulujące zastąpienie instytucji inkasenta obu opłat płatnikiem tych opłat – w celu zapewnienia powszechności ich poboru i ułatwienia egzekucji.

Na kwestię nierówności w ponoszeniu opłaty uzdrowskiej przez osoby z niepełnosprawnościami oraz ich asystentów osobistych zwróciło uwagę Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich (Zespół do spraw Równego Traktowania).

2. PCC od umowy sprzedaży rzeczy ruchomej

Zgodnie z art. 9 pkt 6 ustawy o PCC zwalnia się od podatku sprzedaż rzeczy ruchomych, jeżeli podstawa opodatkowania nie przekracza 1000 zł. Ustawa o PCC weszła w życie 1 stycznia 2001 r. i od tego czasu kwota zwolnienia nie uległa zmianie. Celem zwolnienia jest nieobejmowanie podatkiem zakupów o relatywnie niewielkiej wartości, dokonywanych przez osoby prywatne. PCC co do zasady nie podlegają umowy sprzedaży w zakresie, w jakim są opodatkowane podatkiem VAT. Ponadto, nie podlega PCC umowa sprzedaży, jeżeli przynajmniej jedna ze stron jest zwolniona z VAT z tytułu dokonania tej czynności (z pewnymi wyjątkami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. b i c ustawy o PCC).

Stawka PCC w przypadku sprzedaży rzeczy ruchomych wynosi 2% wartości rynkowej rzeczy. Oznacza to, że przy podstawie opodatkowania nieznacznie przekraczającej 1000 zł koszty rozliczenia podatku przez podatnika (koszt przesyłki pocztowej oraz przelewu), a także koszty postępowań podatkowych w przypadku nieuiszczenia podatku (koszt przesyłki oraz koszty osobowe), zbliżają się bądź mogą przewyższać kwotę należnego podatku. Konieczność egzekwowania podatku od umów o niskiej wartości ich przedmiotu generuje po stronie organów egzekucyjnych koszty przewyższające kwotę podatku, co czyni go nieefektywnym fiskalnie.

III. Opis szczegółowych rozwiązań zawartych w projekcie

1. Zmiany w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych

- kompleksowe uregulowanie zakresu podmiotowego i przedmiotowego, zasad ustalania i poboru oraz terminu płatności i wysokości stawek opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej, a także kryteriów różnicowania stawek i wprowadzania zwolnień z tych opłat**

Proponuje się zmianę polegającą na objęciu przepisami art. 17 upol oprócz: zakresu przedmiotowego oraz podmiotowego opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej oraz upoważnienia do określenia warunków, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową, również innych kwestii regulujących te opłaty, w tym zasad dotyczących: ustalania, poboru oraz terminu płatności opłat. Z obecnego art. 19 pkt 1 upol do projektowanego w art. 17 ust. 19 przeniesiono uprawnienie rad gmin do określania wysokości stawek tych opłat, a w ust. 2 określono górne granice tych stawek (przeniesienie z obecnego art. 19 pkt 1 lit. b–d upol). W projektowanym art. 17 ust. 19 pkt 3 upol określono kryteria różnicowania wysokości stawek opłaty miejscowej i uzdrowskiej oraz wprowadzania zwolnień z tych opłat.

Ponadto w art. 20 i art. 20a upol pozostaną uregulowane kwestie: waloryzacji stawek ustawowych opłat, ogłaszania tych stawek, a także skutków nieuchwalenia stawek tych opłat. W projektowanej regulacji przedmiotowy mechanizm nie uległ zmianie.

Z uwagi na liczbę proponowanych zmian w zakresie spraw podlegających uregulowaniu w art. 17 upol, proponuje się nadać temu przepisowi nowe brzmienie.

Zmiana ta będzie sprzyjała przejrzystości przepisów z zakresu opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej i ułatwi ich stosowanie.

- **doprecyzowanie zakresu przedmiotowego opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej**

Opłaty będą mogły być pobierane w miejscowościach, w których świadczone są usługi zakwaterowania, zdefiniowane w słowniczku pojęć używanych na potrzeby upol (projektowany art. 1a ust. 1 pkt 8 upol), jako:

- a) świadczenie usług hotelarskich w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1944), w obiektach hotelarskich spełniających wymagania określone w art. 35 ust. 1 tej ustawy lub w innych obiektach, o których mowa w art. 35 ust. 2 i 3 tej ustawy,
- b) udzielanie noclegów w sanatoriach uzdrowskich, sanatoriach uzdrowskich dla dzieci i w sanatoriach w urządzonych podziemnych wyrobiskach górniczych, o których mowa w art. 6 pkt 2, 3 i 6 ustawy o lecznictwie uzdrowskim.

Spełnienie przesłanki świadczenia usług zakwaterowania, w miejscowościach, w których pobierana będzie opłata miejscowa, będzie równoważne ze spełnieniem obecnego wymogu posiadania przez tę miejscowość warunków umożliwiających pobyt w tej miejscowości osób, rozumianego jako istnienie w niej bazy noclegowej w obiektach hotelarskich i innych obiektach, w których mogą być świadczone usługi hotelarskie, zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie warunków, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową¹⁴. Również opłata uzdrowska jest obecnie pobierana od osób zakwaterowanych w sanatoriach lub mieszkających w obiektach hotelarskich.

Ponadto w projektowanym art. 17 ust. 1 upol doprecyzowano obowiązujące regulacje w zakresie umożliwiającym wprowadzenie: opłaty miejscowej w częściach miejscowości znajdujących się na obszarach, którym nadano status obszaru ochrony uzdrowskiej oraz opłaty uzdrowskiej w częściach miejscowości znajdujących się na obszarach, którym nadano status uzdrowska.

Proponuje się również zastąpienie obecnie obowiązującego art. 17 ust. 2a upol, który zawiera regułę postępowania w przypadku, gdy na tę samą osobę nałożony został obowiązek uiszczenia dwóch opłat, rozwiązaniem, które ma nie dopuścić w ogóle do wystąpienia takich sytuacji. Projektowany art. 17 ust. 3 upol ma na celu zapobieżenie wprowadzeniu dwóch opłat w tej samej miejscowości lub części miejscowości.

- **rezygnacja z konieczności spełnienia przez miejscowość wymogów klimatycznych**

Istotną proponowaną zmianą jest rezygnacja ze spełnienia przez miejscowość kryterium korzystnych właściwości klimatycznych, jako warunku wprowadzenia opłaty miejscowej.

Proponuje się rezygnację z tego kryterium, które oznacza również wymóg spełnienia

¹⁴ Dz. U. poz. 1851.

obiektywnego warunku dotyczącego czystości powietrza i które obecnie eliminuje możliwość wprowadzenia opłaty miejscowej w wielu miejscowościach atrakcyjnych turystycznie, pomimo podejmowanych często przez gminy działań o charakterze finansowym, kontrolnym, edukacyjnym i organizacyjnym, nakierowanych na walkę ze smogiem.

Zostanie natomiast utrzymany warunek posiadania przez miejscowość walorów krajobrazowych. Spowoduje to, że w każdej takiej miejscowości, rada gminy będzie mogła podjąć uchwałę o wprowadzeniu opłaty miejscowej, o ile świadczone będą w niej usługi zakwaterowania w rozumieniu projektowanych przepisów, co oznacza istnienie w miejscowości odpowiedniej bazy noclegowej.

W konsekwencji konieczna będzie zmiana przepisu określającego zakres spraw przekazanych do uregulowania w rozporządzeniu Rady Ministrów określającym minimalne warunki, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową, jak również niezbędne będzie wydanie nowego rozporządzenia na podstawie zmienionego przepisu upoważniającego.

- **rezygnacja z celów pobytu determinujących pobieranie opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej; określenie zakresu podmiotowego opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej**

W projekcie przewiduje się zmianę konstrukcji opłat, polegającą na odstąpieniu od celów pobytu osób w miejscowościach, w których te opłaty zostały wprowadzone, jako okoliczności determinujących ich pobieranie.

Proponuje się umożliwienie pobierania opłat od osób fizycznych, którym przez okres obejmujący co najmniej jedną noc świadczone są usługi zakwaterowania (pojęcie zdefiniowane na potrzeby upol w projektowanym art. 1a ust. 1 pkt 8 upol) w miejscowościach lub w częściach miejscowości, w których wprowadzono te opłaty. Pojęcie „jednej nocy”, w której świadczona będzie usługa zakwaterowania, rozumiane będzie jako okres, w którym świadczenie osobie fizycznej tej usługi rozpoczyna się w danym dniu kalendarzowym i kończy się dnia następnego (projektowany art. 17 ust. 4 i 5).

Z uwagi na odwołanie się w definicji świadczenia usług zakwaterowania do wskazanych przepisów ustawy o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (dalej: ustawa o usługach hotelarskich), zgodnie z którą usługi te mogą być świadczone w obiektach hotelarskich, których rodzaje określono w art. 36 tej ustawy, spełniających wymagania określone w art. 35 ust. 1 tej ustawy i w innych obiektach, o których mowa w art. 35 ust. 2 i 3 tej ustawy, obowiązek uiszczenia opłat zostanie powiązany z nocowaniem w: motelach, hotelach, pensjonatach, na kempingach, w domach wycieczkowych, schroniskach młodzieżowych, schroniskach, na polach biwakowych, a także w innych obiektach, w których mogą być świadczone usługi hotelarskie, w tym w pokojach i mieszkaniach w ramach najmu krótkoterminowego (kwatery prywatne).

Obowiązek ten wiązać się będzie również z zakwaterowaniem we wskazanych zakładach lecznictwa uzdrowskiego, w których udzielane są świadczenia opieki zdrowotnej w warunkach stacjonarnych, tj.: w sanatoriach uzdrowskich, sanatoriach uzdrowskich dla dzieci i w sanatoriach w urządzonych podziemnych wyrobiskach górniczych, o których mowa w art. 6 pkt 2, 3 i 6 ustawy o lecznictwie uzdrowskim – zwanych na potrzeby projektowanych przepisów obiektami (projektowany art. 17 ust. 6 pkt 6 upol).

Zobowiązanymi do uiszczenia opłat będą zasadniczo te same osoby, co w obowiązującym stanie prawnym, w którym obowiązek ich uiszczenia nałożony jest na osoby przebywające dłużej niż dobę w miejscowościach, w których te opłaty zostały wprowadzone, za każdą

rozpoczętą dobę pobytu, co wiąże się z wykupieniem noclegu w hotelu, pensjonacie, pokoju gościnnym bądź z zakwaterowaniem w sanatorium uzdrowiskowym, zarówno w ramach korzystania ze świadczeń z zakresu lecznictwa uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej finansowanych przez państwo, jak i na pobytach komercyjnych.

Odstąpienie od każdorazowego ustalania celu pobytu osób w miejscowościach, w których zostały wprowadzone opłaty i powiązanie obowiązku ich zapłaty z korzystaniem z zakwaterowania, uprości pobór tych danin.

Proponowane rozwiązanie spowoduje, że wszystkie osoby przebywające w miejscowościach, w których zostanie wprowadzona opłata miejscowa albo opłata uzdrowiskowa, i korzystające z bazy noclegowej w tych miejscowościach, będą zobowiązane do uiszczenia opłaty miejscowej albo uzdrowiskowej.

Celem proponowanych zmian jest zapewnienie równego traktowania wszystkich osób przebywających w tych miejscowościach. Zmiany te wpłyną na postrzeganie tych opłat jako danin pobieranych na takich samych zasadach od ogółu społeczeństwa, a zatem powszechnych i sprawiedliwych. Przepisy będą bardziej czytelne i zrozumiałe, łatwiejsze przez to do stosowania, w porównaniu z obecnym stanem prawnym, w którym zarówno definiowanie doby pobytu, jak również określenie celu pobytu osób, powoduje wątpliwości interpretacyjne, negatywnie wpływając na pobór tych opłat.

- **obowiązek zapłaty opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej, zapłata opłat, wprowadzenie możliwości uzależnienia świadczenia usługi zakwaterowania od dokonania wpłaty na poczet należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej**

Proponuje się, aby obowiązek zapłaty opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej powstawał w dniu stanowiącym początek okresu, w którym osobie zobowiązanej do zapłaty opłaty, rozpoczęto świadczenie usługi zakwaterowania w danym obiekcie, natomiast opłata była uiszczana ostatniego dnia tego okresu. W przypadku zmiany obiektu zakwaterowania, obowiązek zapłaty oraz konieczność uiszczenia opłaty wystąpi zatem w każdym z tych obiektów, co ma na celu ułatwienie płatnikom pobieranie opłaty. Jeżeli podatnik będzie przebywał w miejscowości lub jej części, w której wprowadzono opłatę, powyżej 29 nocy, a tym samym spełni warunek uprawniający do zwolnienia, ale w trakcie tego pobytu zmieni miejsce zakwaterowania, płatnik pobierze od niego opłatę w każdym z tych obiektów, z wyjątkiem obiektu, w którym nastąpi przekroczenie limitu 29 następujących po sobie nocy. Przekroczenie limitu ustalane będzie na podstawie przedstawionych przez podatnika potwierdzeń zapłaty opłaty w innym obiekcie lub innych obiektach. W pozostałych przypadkach zapłacona opłata będzie zwracana na podstawie przepisów dotyczących stwierdzenia nadpłaty przewidzianych w Ordynacji podatkowej na wniosek osoby, która uiściła opłatę.

Płatnik będzie mógł uzależnić rozpoczęcie świadczenia usługi zakwaterowania od dokonania, najpóźniej w dniu rozpoczęcia świadczenia tej usługi, wpłaty na poczet należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej, w wysokości odpowiadającej kwocie należnej, odpowiednio, opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej od deklarowanej liczby nocy. Możliwość taka będzie istniała również w przypadku przedłużenia pobytu w obiekcie. Jeżeli kwota dokonanej wpłaty na poczet należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej przewyższy kwotę należnej opłaty, płatnik, w ostatnim dniu świadczenia usługi zakwaterowania w danym obiekcie, zwróci różnicę osobie, która dokonała tej wpłaty.

Umożliwienie płatnikom uzależnienia świadczenia usługi zakwaterowania od dokonania wpłaty na poczet należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej ma zapobiegać sytuacjom, w których z powodu nieuiszczenia należnej opłaty przed opuszczeniem obiektu

przez osobę zobowiązaną do jej zapłaty, podmiot udzielający zakwaterowania musiałby uregulować za taką osobę należną daninę, aby nie narażać się na konsekwencje z art. 30 § 1 Ordynacji podatkowej (odpowiedzialność płatnika z tytułu niepobrania podatku oraz niewpłacenia podatku, który został pobrany).

Ordynacja podatkowa w art. 30 § 5 przewiduje wyłączenie odpowiedzialności płatnika za niepobrany podatek, jeśli nie został on pobrany z winy podatnika. Organ podatkowy wydaje wówczas decyzję o odpowiedzialności podatkowej podatnika. Rozwiązanie to może mieć zastosowanie wyłącznie w razie wystąpienia winy podatnika. Płatnik jest zatem zobowiązany do dołożenia należytej staranności, aby pobrać od podatnika należną opłatę, i w tym celu będzie mógł uzależnić świadczenie usługi zakwaterowania od dokonania wpłaty na poczet należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej.

Pobrana opłata miejscowa lub opłata uzdrowska stanowić będzie kwotę odpowiadającą iloczynowi nocy, przez które była świadczona usługa zakwaterowania i właściwej stawki tej opłaty. Przewidziane będą odrębne stawki opłaty miejscowej: w miejscowościach posiadających walory krajobrazowe oraz w miejscowościach lub w częściach miejscowości, znajdujących się na obszarach, którym nadano status obszaru ochrony uzdrowskiej oraz stawka opłaty uzdrowskiej w miejscowościach lub w częściach miejscowości, znajdujących się na obszarach, którym nadano status uzdrowska.

Stawki opłat wynosić będą w 2027 r. odpowiednio: 5 zł, 5,50 zł oraz 6,86 zł – za noc, przez którą świadczona była usługa zakwaterowania (projektowany art. 17 ust. 2 upol).

Maksymalną stawkę opłaty uzdrowskiej przeliczono wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych w pierwszym półroczu 2026 r. ogłoszonym w dniu 15 lipca 2026 r. przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, który wyniósł 102,7.

Maksymalne stawki opłaty miejscowej podwyższono natomiast do kwoty 5 zł w miejscowościach posiadających walory krajobrazowe i kwoty 5,50 zł w miejscowościach lub częściach miejscowości znajdujących się na obszarach, którym nadano status obszaru ochrony uzdrowskiej. Oznacza to wzrost stawki maksymalnej opłaty miejscowej w pierwszym przypadku o ok. 40% i w drugim przypadku o ok. 9% w stosunku do stawki wynikającej z waloryzacji na 2027 r. Należy jednak zauważyć, że stawki wynikające z ustawy są stawkami maksymalnymi tej opłaty. Gmina jest uprawniona do uchwalenia wysokości stawki opłaty obowiązującej na swoim terenie w granicach stawki wynikającej z ustawy, co oznacza, że projektowane podwyższenie stawki maksymalnej nie skutkuje automatycznym wzrostem obciążeń dla osób zobowiązanych do jej zapłaty.

Zwiększenie ustawowego limitu stawek ma na celu zapewnienie gminom większej swobody w kształtowaniu wysokości opłaty miejscowej, stosownie do lokalnych potrzeb i uwarunkowań, a także szerszych możliwości różnicowania jej wysokości. Jednocześnie utrzymanie różnicowania wysokości tych stawek jest uzasadnione szczególnym charakterem obszarów ochrony uzdrowskiej, które zgodnie z art. 34 ust. 2 ustawy o lecznictwie uzdrowskim muszą posiadać złoża naturalnych surowców leczniczych o potwierdzonych właściwościach leczniczych, klimat o właściwościach leczniczych potwierdzonych na zasadach określonych w ustawie, spełniać określone w przepisach o ochronie środowiska wymagania w stosunku do środowiska oraz posiadać infrastrukturę techniczną w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej, w zakresie transportu zbiorowego, a także prowadzić gospodarkę odpadami.

Górne granice tych stawek będą corocznie waloryzowane zgodnie z mechanizmem przeliczania tych stawek wynikającym z art. 20 upol.

- **określenie zakresu zwolnień z opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej**

1. Zwolnienie – pod warunkiem wzajemności – dla członków personelu przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz inne osoby zrównane z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie mają miejsca pobytu stałego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zostanie utrzymane.

2. W obecnym stanie prawnym opłat nie pobiera się od osób niewidomych i ich przewodników.

Projekt rozszerza krąg osób zwolnionych z opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej o wszystkie osoby z niepełnosprawnościami posiadające orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności oraz niepełnosprawne dzieci do lat 16 z orzeczeniami o niepełnosprawności – wydawanymi zgodnie z odrębnymi przepisami¹⁵.

Upol nie definiuje „osoby niewidomej”, jak również pojęcia „przewodnika”. Zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi na stronie Biura Pełnomocnika do Spraw Osób Niepełnosprawnych¹⁶ „z punktu widzenia orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności, za osoby niewidome można uznać osoby legitymujące się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności z symbolem przyczyny niepełnosprawności 04 – O, natomiast osoby będące w posiadaniu orzeczenia ustalającego inny stopień niepełnosprawności niż znaczny, można uznać za niedowidzące w zależności od stopnia upośledzenia wzroku”.

W ocenie Biura Pełnomocnika do Spraw Osób Niepełnosprawnych – mając na uwadze ograniczenia funkcjonalne, które napotykają w procesie rehabilitacji zawodowej osoby z poważnymi dysfunkcjami narządu wzroku oraz cel, jakim jest zapewnienie wyższego poziomu wsparcia osobom niewidomym – należy przyjąć, iż określenie osób z dysfunkcją narządu wzroku wyrażone za pomocą potocznego sformułowania „osoba niewidoma” obejmuje swoim zakresem osoby z dysfunkcją narządu wzroku w stopniu znacznym i umiarkowanym. Na okoliczność tę w toku konsultacji projektu zwrócił uwagę również Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych. Ponadto Polski Związek Niewidomych wskazał na konieczność zapewnienia dotychczasowych uprawnień osobom niewidomym posiadającym orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, które obecnie korzystają ze zwolnienia z opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej.

Mając na uwadze powyższe proponuje się, aby z opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej zwolnione były również osoby z dysfunkcją narządu wzroku w stopniu umiarkowanym.

Z danych posiadanych przez Biuro Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych wynika, że aktualnie 65 721 osób posiada umiarkowany stopień niepełnosprawności z symbolem przyczyny niepełnosprawności 04 – O, 936 439 osób posiada znaczny stopień niepełnosprawności, natomiast orzeczenie o niepełnosprawności posiada 279 169 dzieci (osoby do 16 roku życia). Jednocześnie z przeprowadzonego badania ankietowego na reprezentatywnej próbie osób z niepełnosprawnościami na potrzeby raportu Ministerstwa Sportu i Turystyki „Aktywność turystyczna osób niepełnosprawnych”¹⁷ wynika, że 19% z tych osób wyjeżdża w celach turystycznych (wyjazdy krajowe). Aktywnych turystycznie jest zatem prawdopodobnie ok. 226 tys. osób niepełnosprawnych w stopniu znacznym oraz osób niepełnosprawnych do 16 roku życia.

Proponowane rozwiązanie eliminujące rozróżnienie osób z niepełnosprawnościami na gruncie upol obejmie potencjalnie znaczną grupę osób, które do tej pory zobowiązane były do uiszczenia opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowskiej.

¹⁵ Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (Dz. U z 2025 r. poz. 913, z późn. zm.).

¹⁶ <https://niepelnosprawni.gov.pl/baza-wiedzy/najczesciej-zadawane-pytania/orzekanie-o-niepelnosprawnosci/>

¹⁷ <https://api.turystyka.gov.pl/administration/assets/media-files/1704449167937/Raportkoncowy-Aktywnoscturystycznaosobniepelnosprawnych.pdf>

3. Zakresem zwolnienia zostanie objęta jedna osoba towarzysząca osobie zwolnionej z opłat. Jest to rozszerzenie obecnego zakresu zwolnienia dopuszczającego korzystanie z tej preferencji jedynie przez przewodników osób niewidomych. W wyniku postulowanej zmiany osoba faktycznie sprawująca opiekę nad osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym, osobą niewidomą oraz dzieckiem niepełnosprawnym do 16 roku życia, wspierająca ją w codziennym funkcjonowaniu i komunikacji społecznej, ustanowiona zarówno prawnie, jak i na podstawie umowy, a także niezwiązana żadną umową z osobą niepełnosprawną, czyli każda osoba, z której pomocy faktycznie korzysta ww. osoba niepełnosprawna i towarzysząca takiej osobie podczas pobytu w miejscowości, w której jest pobierana opłata miejscowa albo opłata uzdrowskowa, nie zapłaci takiej opłaty.

4. Osoby, którym usługi zakwaterowania świadczone będą przez okres powyżej 29 następujących po sobie nocy w obiektach znajdujących się w miejscowościach lub częściach miejscowości na terenie danej gminy, w których wprowadzono opłatę miejscową lub opłatę uzdrowskową, będą zwolnione z tych opłat przez cały okres zakwaterowania, czyli nie zapłacą opłaty już od pierwszej nocy.

Zapobiegnie to pobieraniu opłat m.in. od osób przebywających w związku z wykonywaniem pracy, w tym sezonowej oraz w związku z pobieraniem nauki: w miejscowościach lub częściach miejscowości, w których wprowadzono te opłaty.

5. Zwolnieni z opłat zostaną również opiekunowie dzieci i młodzieży szkolnej w zorganizowanych grupach, którzy do tej pory nie byli objęci obowiązkiem ich uiszczenia, z uwagi na niespełnienie celu pobytu.

6. Zwolnienie dla osób przebywających w szpitalach stało się zbędne z uwagi na fakt, że w szpitalach nie są świadczone usługi zakwaterowania w rozumieniu proponowanego art. 1a ust. 1 pkt 8 upol.

7. Zbędne będzie również, uregulowane obecnie w art. 17 ust. 2 pkt 4 upol, zwolnienie z opłat podatników podatku od nieruchomości z tytułu posiadania domów letniskowych położonych w miejscowości, w której pobiera się opłatę miejscową albo opłatę uzdrowskową, w konsekwencji powiązania projektowanej konstrukcji opłat z zakwaterowaniem w obiektach hotelarskich i wskazanych zakładach lecznictwa uzdrowskowego, co eliminuje zasadność utrzymania tego zwolnienia.

- **zastąpienie nieefektywnego rozwiązania w postaci poboru opłaty miejscowej oraz uzdrowskowej przez inkasenta ich obligatoryjnym poborem przez płatnika**

Obecnie pobór opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskowej, w większości przypadków, jest realizowany przez wyznaczonych inkasentów tych opłat. Inkasentami są osoby fizyczne (np. sołtys lub pracownik urzędu gminy), osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, prowadzące: hotele, ośrodki wypoczynkowe, pensjonaty, sanatoria, kwatery, wynajmujące domy letniskowe, campingi, pola namiotowe.

Dowodem pobrania przez inkasenta wpłaty opłaty jest pokwitowanie na blankiecie z kwitariusza przychodowego. Oryginał pokwitowania wpłaty otrzymuje wpłacający, a kopia pokwitowania pozostaje w kwitariuszu przychodowym¹⁸. Rozliczanie z przekazanych inkasentowi kwitariuszy, z wpłat pobranych od podatników oraz z wpłat dokonanych do kasy i na rachunek bieżący urzędu regulują odrębne przepisy¹⁹.

¹⁸ § 28 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 21 października 2010 r. w sprawie zasad rachunkowości oraz planów kont dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. poz. 1375).

¹⁹ § 29 rozporządzenia wskazanego w przypisie nr 18.

Ze względu na mankamenty istniejących rozwiązań w zakresie poboru opłat, a w szczególności z uwagi na nieskuteczność ich poboru przez inkasenta, proponuje się wprowadzenie obowiązkowego poboru opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej przez płatników, tj. przez podmioty świadczące usługi zakwaterowania.

Płatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, obowiązana na podstawie przepisów prawa podatkowego do obliczenia i pobrania od podatnika podatku i wpłacenia go we właściwym terminie organowi podatkowemu²⁰. Płatnik, który nie wykonał tych obowiązków, odpowiada za podatek niepobraną lub podatek pobraną i niewpłaconą. W przypadku płatnika jest zatem szerszy zakres odpowiedzialności niż w przypadku inkasenta, który odpowiada jedynie za podatek pobraną i niewpłaconą²¹.

Płatnicy będą pobierać opłatę miejscową i opłatę uzdrowską od osób zobowiązanych do ich zapłaty ostatniego dnia świadczenia usługi zakwaterowania. Z tytułu terminowego wpłacenia prawidłowo pobranej opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowskiej płatnikom przysługiwać będzie wynagrodzenie w wysokości 10% pobranej opłaty. Kwota obliczona w ten sposób będzie minimalnym wynagrodzeniem, gdyż rada gminy będzie mogła podwyższyć jego wysokość w drodze uchwały. Płatnik będzie pomniejszał pobraną opłatę miejscową albo opłatę uzdrowską przed wpłaceniem jej na rachunek właściwego organu podatkowego o przysługujące mu wynagrodzenie.

Zaproponowane w projekcie ustawowe minimalne wynagrodzenie płatnika opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej w wysokości 10% kwoty tych opłat zostało ustalone na podstawie analizy stawek wynagrodzeń inkasentów, dotychczas uchwalanych przez rady gmin.

Rozwiązanie to jest korzystniejsze niż obecne rozwiązanie w zakresie opłaty za inkaso, gdyż w myśl obowiązujących przepisów rada gminy może, ale nie musi, wprowadzić wynagrodzenie dla inkasenta, jak również nie jest określona minimalna wysokość wynagrodzenia za inkaso, w razie jego wprowadzenia.

Płatnik będzie zobowiązany wydać potwierdzenie dokonania wpłaty na poczet należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej lub opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej.

- **wprowadzenie obowiązku prowadzenia przez płatników rejestru opłaty miejscowej albo rejestr opłaty uzdrowskiej**

Płatnicy będą prowadzić, odrębnie dla każdego obiektu, w którym będą świadczyć usługi zakwaterowania, rejestr opłaty miejscowej albo rejestr opłaty uzdrowskiej. Zaproponowany zakres informacji zawartych w rejestrze pozwoli na prawidłowe obliczenie przez płatnika wysokości należnej opłaty i będzie obejmował następujące dane:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania osoby, której jest świadczona usługa zakwaterowania, a w przypadku zorganizowanych grup dzieci lub młodzieży szkolnej liczbę dzieci i młodzieży w tej grupie oraz nazwę i adres organizatora tej grupy;
- 2) stawkę opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej albo tytuł niepobrania tej opłaty;
- 3) liczbę nocy, za które została pobrana opłata miejscowa albo opłata uzdrowska;
- 4) wysokość pobranej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej.

Do rejestru będą wpisywane również dane osób, którym świadczona jest usługa zakwaterowania, zwolnione z opłat, co wynika z konieczności zapewnienia prawidłowego i rzetelnego wywiązywania się przez płatnika z nałożonych na niego obowiązków oraz

²⁰ Art. 8 Ordynacji podatkowej.

²¹ Art. 30 § 1 i 2 Ordynacji podatkowej.

umożliwienie dokonania weryfikacji zasadności niepobrania opłaty w konkretnej sytuacji. Nie określa się wymagań co do formy prowadzenia rejestru.

Prowadzenie rejestru w większości przypadków nie będzie zupełnie nowym zadaniem, gdyż obowiązujące przepisy umożliwiają gminom nałożenie na inkasentów opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowskiej obowiązku prowadzenia ewidencji osób zobowiązanych do uiszczenia tych opłat. Gminy korzystają z przedmiotowego upoważnienia, co oznacza, że w większości przypadków ewidencja prowadzona przez inkasentów zostanie zastąpiona rejestrem o podobnym zakresie zawartych w nim danych, niezbędnych dla zapewnienia prawidłowego poboru opłat.

Obowiązek prowadzenia rejestru przez płatnika będzie jednoznaczny z obowiązkiem prowadzenia księgi w rozumieniu ustawy z dnia 10 września 1991 r. Kodeks karny skarbowy²². W myśl tej ustawy księgami są:

- 1) księgi rachunkowe;
- 2) podatkowa księga przychodów i rozchodów;
- 3) ewidencja;
- 4) rejestr;
- 5) inne podobne urządzenia ewidencyjne, do których prowadzenia zobowiązuje ustawa, a w szczególności zapisy kasy rejestrującej.

W konsekwencji w razie nieprowadzenia lub nierzetelnego prowadzenia tego rejestru płatnik będzie podlegał karom przewidzianym w Kodeksie karnym skarbowym przewidzianym w art. 60 i 61 tej ustawy.

Projekt nie zawiera odrębnej regulacji określającej okres przechowywania danych osobowych zawartych w rejestrze opłaty miejscowej oraz rejestrze opłaty uzdrowskiej, ponieważ rejestry te stanowią księgi podatkowe w rozumieniu Ordynacji podatkowej. W konsekwencji, zgodnie z art. 86 w związku z art. 70 tej ustawy, podlegają one przechowywaniu do czasu upływu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego, tj. przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności opłaty.

- **wprowadzenie obowiązku składania przez płatników informacji o wysokości opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej pobranej w danym miesiącu**

Płatnicy będą przekazywać organowi podatkowemu na formularzu według ustalonego wzoru informację o wysokości opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej pobranej w danym miesiącu (jedna informacja w przypadku prowadzenia kilku obiektów na terenie właściwości tego samego organu podatkowego), zawierającą następujące dane:

- 1) okres, za który jest składana informacja;
- 2) miejsce złożenia informacji (nazwa i adres siedziby organu podatkowego);
- 3) cel składania informacji:
 - a) złożenie informacji,
 - b) korekta informacji;
- 4) dane płatnika:
 - a) nazwę (firmę) albo imię i nazwisko,

²² Dz.U. z 2025 r. poz. 633, z późn. zm.

- b) identyfikator podatkowy,
 - c) imię i nazwisko, numer telefonu lub adres poczty elektronicznej osoby wskazanej do kontaktu;
- 5) adres i nazwa obiektu, w którym są świadczone usługi zakwaterowania;
 - 6) wysokość opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej pobranej w danym miesiącu;;
 - 7) wysokość wynagrodzenia z tytułu terminowego wpłacenia prawidłowo pobranej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej;
 - 8) podpis płatnika lub osoby wyznaczonej do obliczenia i pobrania opłaty uzdrowskiej albo opłaty miejscowej, lub podpis pełnomocnika płatnika;
 - 9) pouczenie, że informacja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2026 r. poz. 268, z późn. zm.).

Informacja będzie składana za pomocą środków komunikacji elektronicznej i opatrywana kwalifikowanym podpisem elektronicznym, z tym, że do końca 2029 r. będzie dopuszczona również możliwość złożenia tej informacji w postaci papierowej.

Rada gminy, w drodze uchwały, określać będzie sposób przesyłania informacji za pomocą środków komunikacji elektronicznej oraz rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinna być opatrzona informacja.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępni, w formie dokumentu elektronicznego, wzór informacji oraz zamieści w Biuletynie Informacji Publicznej wzór informacji składanej w postaci papierowej.

• wprowadzenie kryteriów różnicowania wysokości stawek opłaty miejscowej i uzdrowskiej oraz wprowadzania zwolnień z tych opłat

Gminy w ramach posiadanej samodzielności finansowej i autonomii podatkowej mogą samodzielnie kształtować politykę podatkową, zgodnie ze swoją właściwością terytorialną. Uprawnienia te wywodzą się z art. 167 i 168 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej – przepisów, które konstytucyjnie określają zakres władztwa podatkowego samorządu terytorialnego będącego gwarancją samodzielności finansowej gminy. Wyrazem posiadanej autonomii jest możliwość różnicowania wysokości stawek podatków i opłat lokalnych oraz wprowadzania zwolnień z tych opłat.

Aby w większym stopniu niż dotychczas umożliwić gminom wykorzystanie narzędzia polityki fiskalnej, jakim jest różnicowanie stawek podatków i opłat – zgodnie z własną polityką i możliwościami finansowymi danej gminy, proponuje się wskazanie w upol wyczerpującego katalogu kryteriów różnicowania wysokości stawek opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej, oraz wprowadzania przez rady gmin zwolnień z tych opłat. Kryteriami tymi będą:

- a) lokalizacja lub rodzaj obiektu, w którym jest świadczona usługa zakwaterowania,
- b) część roku, w którym są pobierane te opłaty,
- c) długość pobytu osoby zobowiązanej do zapłaty tych opłat,
- d) miejsce zamieszkania osoby zobowiązanej do zapłaty tych opłat w gminie, w której je ustanowiono,
- e) wiek osoby zobowiązanej do zapłaty tych opłat,

f) posiadanie przez osobę zobowiązaną do zapłaty tych opłat Karty Dużej Rodziny, o której mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny²³ a także

g) stopień niepełnosprawności osoby niepełnosprawnej zobowiązanej do zapłaty tych opłat.

Wprowadzenie możliwości różnicowania stawek opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej oraz wprowadzania zwolnień ze względu na wiek osoby zobowiązanej do ich zapłaty, umożliwi uchwalenie niższej stawki np. dla dzieci i osób starszych, w określonym wieku. Będzie również możliwe zwolnienie takich osób z opłaty miejscowej lub uzdrowskiej. Kryterium stopnia niepełnosprawności osoby niepełnosprawnej umożliwi zwolnienie z opłat lub zróżnicowanie stawki, w przypadku osób niepełnosprawnych w stopniu innym, niż uprawniający do zwolnienia z mocy ustawy²⁴. Jednocześnie należy zauważyć, że pomimo niewskazania ustawowych kryteriów różnicowania stawek opłaty targowej oraz opłaty od posiadania psów istnieje możliwość różnicowania stawek tych opłat. Kompetencja ta mieści się, w ramach przyznanego radom gmin, uprawnienia do określania zasad ustalania i poboru oraz wysokości stawek tych opłat, których górne granice nie mogą przekroczyć stawek maksymalnych, wynikających z upol.

Wprowadzane rozwiązanie polegające na wskazaniu w drodze ustawy kryteriów, w tym również podmiotowych, różnicowania stawek opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej, a także określenie w drodze ustawy kategorii podmiotów, które mogą być zwolnione z obu opłat, jest zgodne z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej i wyrażoną w niej zasadą wyłączności ustawowej w prawie daninowym, zgodnie z którą nakładanie podatków, innych danin publicznych, określanie podmiotów, przedmiotów opodatkowania i stawek podatkowych, a także zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków następuje w drodze ustawy

• **dodatkowe zmiany o charakterze dostosowującym**

1. Zmiana treści przepisu upoważniającego do wydania rozporządzenia Rady Ministrów, (proponowany art. 17 ust. 21 upol), określającego warunki, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową, następuje w związku z:

– rezygnacją z konieczności spełnienia przez tą miejscowość, warunku dotyczącego posiadania korzystnych właściwości klimatycznych,

– wprowadzeniem pobierania tej opłaty w miejscowościach, w których świadczona jest usługa zakwaterowania co oznacza, że określenie w rozporządzeniu warunków umożliwiających pobyt osób w miejscowościach, w których będzie można pobierać opłatę, stanie się zbędne,

– rezygnacją z celów pobytu, jako przesłanki determinującej pobieranie opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej;

2. W związku z zaproponowaną treścią art. 17 ust. 1 upol, z którego wynikać będzie obowiązek określenia przez radę gminy miejscowości lub części miejscowości, w których wprowadza się opłatę miejscową, przepis stanowiący obecnie podstawę do ustalania wykazu miejscowości, w których pobiera się tę opłatę (art. 17 ust. 5 upol), stanie się zbędny;

3. Zmiany w art. 19 pkt 1–3 upol wynikają z faktu, iż zagadnienia dotyczące opłaty miejscowej oraz opłaty uzdrowskiej, w tym: określenie wysokości stawek tych opłat, zasady ich ustalania, poboru i termin płatności, zostały uregulowane kompleksowo w art. 17 upol; z tych

²³Dz. U. z 2024 r. poz. 1512.

²⁴ Art. 217 Konstytucji RP.

samych powodów zaproponowano zmiany o charakterze dostosowującym w art. 20 i art. 20a upol.

2. Zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych

Proponowana zmiana w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych jest związana ze zmianami w upol w zakresie, w jakim ustawa ta przyznaje prawo do wynagrodzenia płatnikom z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej. Na gruncie przepisów o podatku dochodowym przedmiotowe wynagrodzenie będzie stanowiło przychód podlegający opodatkowaniu.

W celu wyeliminowania ewentualnych wątpliwości z określeniem źródła przychodów z tytułu przedmiotowego wynagrodzenia w podatku dochodowym od osób fizycznych, proponuje się wskazanie w art. 14 w ust. 2 w pkt 10 lit. a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, że wynagrodzenie to będzie zaliczane do przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej, analogicznie jak wynagrodzenie płatników z tytułu terminowego wpłacania podatków pobranych na rzecz budżetu państwa. Wynagrodzenie to będzie przychodem z pozarolniczej działalności gospodarczej, gdy będzie związane z terminowym pobieraniem opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej w związku ze świadczeniem przez płatnika usługi zakwaterowania w ramach prowadzonej działalności gospodarczej (tj. gdy wynagrodzenie otrzyma przedsiębiorca).

W przypadku, gdy wynagrodzenie z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej otrzyma płatnik w związku ze świadczeniem usługi zakwaterowania poza działalnością gospodarczą, np. gdy takie wynagrodzenie otrzyma rolnik za wpłacenie opłaty pobranej w związku z wynajmowaniem pokoi lub miejsca na ustawianie namiotów w prowadzonym przez niego gospodarstwie rolnym, to źródłem przychodu z tytułu takiego wynagrodzenia będzie art. 10 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 13 pkt 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Przepis art. 13 pkt 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych nie wymaga jednak z tego względu zmiany dostosowawczej.

3. Zmiany w ustawie o podatku od czynności cywilnoprawnych

W celu urealnienia kwoty zwolnienia proponuje się podniesienie limitu zwolnienia sprzedaży rzeczy ruchomych z 1000 zł do 3000 zł, co pozytywnie wpłynie na uwolnienie od podatku drobnego obrotu nieprofesjonalnego. Zaproponowane w projekcie podniesienie limitu zwolnienia sprzedaży rzeczy ruchomych do 3000 zł jest efektem skalibrowania tej „niewielkiej” wartości przyjmowanej przy zwolnieniu z PCC umów sprzedaży, z uwzględnieniem skumulowanego wzrostu cen, które od 2001 r. wzrosły o blisko 111%, oraz wzrostu siły nabywczej obywateli, wyrażającego się we wzroście przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej o 297%.

Jednocześnie nie zaproponowano wprowadzenia ustawowego mechanizmu waloryzacji kwoty zwolnienia, gdyż zmiana taka – zakładając coroczny wzrost tej kwoty np. o grosze lub pełne złote (w zależności od przyjętego mechanizmu zaokrąglania) – z jednej strony nie przynosiłaby podatnikom rzeczywistych korzyści i byłaby dla nich nieczytelna, z drugiej strony generowałaby koszty wynikające z konieczności każdorazowego dostosowywania systemów informatycznych.

IV. Przepisy przejściowe

- **przepisy przejściowe w zakresie przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych**

Art. 4 reguluje kwestię dotyczącą stosowania dotychczasowych przepisów do postępowań w sprawie opłaty miejscowej lub uzdrowskiej wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy.

Art. 5 reguluje kwestię poboru opłaty miejscowej lub uzdrowskiej w przypadku pobytu osób fizycznych w miejscowościach, w których przed dniem 1 stycznia 2027 r. wprowadzono opłatę miejscową lub uzdrowską, który rozpoczął się i nie zakończył przed dniem 1 stycznia 2027 r. Do części pobytu przypadającej przed tym dniem stosowane będą przepisy dotychczasowe, a do części pobytu od dnia 1 stycznia 2027 r. przepisy w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą, przy czym obowiązek zapłaty opłaty miejscowej lub uzdrowskiej z tytułu świadczenia tej osobie usługi zakwaterowania powstanie w dniu 1 stycznia 2027 r.

Art. 6 reguluje kwestię okresu przejściowego, w którym informacja o wysokości opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej pobranej w danym miesiącu, będzie mogła być składana w postaci papierowej (ust. 1) oraz przewiduje obowiązek dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do zamieszczenia w BIP na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra wzoru tej informacji (ust. 2).

Art. 7 reguluje kwestię utraty mocy obowiązującej przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 17 ust. 3 i 4 upol – w ich dotychczasowym brzmieniu.

Na tej podstawie zostało wydane rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie warunków, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową.

W związku z projektowaną zmianą treści przepisu upoważniającego do wydania aktu wykonawczego, polegającą na zmianie zakresu spraw przekazanych do uregulowania w nim (rozporządzenie nie będzie określało: minimalnych warunków klimatycznych oraz minimalnych warunków umożliwiających pobyt w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych), istnieje konieczność uregulowania w przepisach przejściowych kwestii obowiązywania aktu wykonawczego wydanego na podstawie tak zmienionego przepisu upoważniającego.²⁵

Proponuje się utratę mocy ww. rozporządzenia Rady Ministrów z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, tj. z dniem 1 stycznia 2027 r., z uwagi na jego niezgodność ze znowelizowanymi przepisami upol, które wejdą w życie 1 stycznia 2027 r. Oznacza to konieczność wydania do tego czasu rozporządzenia, w którym Rada Ministrów określi minimalne walory krajobrazowe, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową, uwzględniając zróżnicowanie warunków regionalnych i lokalnych.

Art. 8 reguluje kwestie utraty mocy obowiązującej aktów prawa miejscowego wydanych na podstawie przepisów, które z dniem 1 stycznia 2027 r. zostaną uchylone (tj. na podstawie art. 17 ust. 5 upol – w sprawie ustalenia miejscowości, w których pobiera się opłatę miejscową i art. 19 pkt 1 lit. b-d upol – w sprawie wysokości stawek opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej) lub zmienione (art. 17 ust. 1 i 1a upol – w sprawie wprowadzenia opłaty miejscowej i w sprawie wprowadzenia opłaty uzdrowskiej i art. 19 pkt 2 i 3 upol - jeżeli ich przedmiotem jest opłata miejscowa lub opłata uzdrowska) – z uwagi na fakt, że nie podlegają one zmianie, tylko wymagają podjęcia nowej uchwały przez radę gminy, w związku z projektowanymi przepisami.

Art. 9 reguluje kwestię obowiązywania aktów prawa miejscowego (uchwał rad gmin) wydanych na podstawie zmienianego art. 19 pkt 2 i 3 upol, które nie regulują opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowskiej.

²⁵W myśl § 32 ust. 2, w związku z § 143, rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2026 r. poz. 300).

Przepis art. 19 pkt 2 stanowi obecnie podstawę prawną do zarządzenia przez radę gminy w drodze uchwały, poboru opłat: miejscowej, uzdrowskiej, targowej, od posiadania psów oraz reklamowej w drodze inkasa oraz określenia wynagrodzenia za inkaso, a dodatkowo, w przypadku opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej, do wprowadzenia obowiązku prowadzenia przez inkasentów ewidencji osób zobowiązanych do uiszczania opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowskiej oraz określenia szczegółowego zakresu danych zawartych w tych ewidencjach. Przepis art. 19 pkt 3 stanowi natomiast podstawę prawną do wprowadzenia innych niż wymienione w upol zwolnień przedmiotowych z opłat lokalnych.

Wobec proponowanej zmiany art. 19 pkt 2 i pkt 3 upol, która pociąga za sobą konieczność uregulowania w przepisach przejściowych kwestii obowiązywania aktu wykonawczego wydanego na podstawie zmienionego przepisu upoważniającego²⁶, proponuje się, aby dotychczasowe uchwały, poza przypadkami, kiedy regulują one również opłaty: miejscową lub uzdrowską, tj. uchwały dotyczące wyłącznie opłaty targowej, opłaty od posiadania psów i opłaty reklamowej zachowały ważność do czasu wydania uchwał na podstawie zmienionego art. 19 pkt 2 i pkt 3 upol, lecz nie dłużej niż do 1 stycznia 2028 r.

- **przepis przejściowy w zakresie podatku od czynności cywilnoprawnych**

Zgodnie z art. 10 do czynności cywilnoprawnych, które zostaną dokonane przed dniem wejścia w życie tego przepisu, zastosowanie będą mieć przepisy ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych w brzmieniu dotychczasowym.

V. Wejście w życie ustawy

Proponuje się, aby zmiany w zakresie opłaty miejscowej i uzdrowskiej oraz w zakresie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych weszły w życie 1 stycznia 2027 r., a w zakresie PCC z uwagi na wprowadzenie pozytywnych rozwiązań dla podatników tego podatku, po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia projektowanej ustawy.

VI. Dodatkowe informacje

Projektowana regulacja nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana regulacja nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych²⁷.

Projektowana ustawa nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, o którym mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów²⁸ w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana ustawa, jako dotycząca funkcjonowania samorządu terytorialnego, została przedstawiona do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. KWRiST pozytywnie zaopiniowała projekt.

Projektowana regulacja może mieć wpływ na przedsiębiorców z uwagi na zwiększenie zakresu odpowiedzialności podmiotów świadczących usługi zakwaterowania z tytułu obowiązkowego pełnienia funkcji płatnika opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa²⁹ oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października

²⁶ j.w.

²⁷ Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.

²⁸ M. P. z 2026 r. poz. 404.

²⁹ Dz. U. z 2026 r. poz. 936.

2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.